

NB-NYTT

NR. 3 - 14. ÅRGANG - NOVEMBER 2014

Vi gjør det i kor!

DA VAR KORÅRET GODT I GANG!

Happy,
happy,
happy!

NY JOBB, NY OPPLEVELSE

”Da jeg søkte på å være dirigent i Nittedal Bygdekore, tenkte jeg ikke at det vil bli slik. Det var så fantastisk opplevelse helt fra første møte på prøvedirigering. Det er koret med flott lyd og svært hyggelig atmosfære.

Jeg er veldig heldig å være dirigent i akkurat det koret. Jeg har aldri dirigert et stort kor. Nå kan jeg si sikkert - det er en fantastisk følelse (opplevelse). Når mange mennesker synger samtidig, betyr det at de føler og tenker sammen gjennom uttrykket av seg selv i musikk. Dette er et fellesskap for å være sammen. Det er fascinerende.

For min del vil jeg prøve å hjelpe alle sangerne å få enda mer glede av øvingene, og selvfølgelig fra konsertene. Jeg vil gjerne at korsangere får enda mer glede av sang i kor. Det skal jeg gjøre min beste.

Jeg gleder meg til å komme på hver eneste øvelse!”

Mvh Anna Sandvik

DA VAR KORÅRET GODT I GANG, -

Og for en fantastisk start!

Tolv helt nye korsangere, seks som hadde sluttet er tilbake, og flere er også tilbake fra kortere eller lengre permisjoner!

Og så ny, flott dirigent, da. Anna utstråler positivitet og musikalitet, og gjør oss til glade, dyktige korsangere.

Rekrutteringen har vært strålende, og PR/rekrutteringskomitèen har jobbet svært godt. I tillegg har kormedlemmene snakket med mange «gamle» sangere, og fått dem tilbake i folden.

Positiv stemning i koret, alle har gjort en jobb for å få det til å fungere best mulig. Tror vi kan si at vi har utvist god «korpsånd».

Det har vært en hektisk høst med korbesøk fra Bremen allerede 29.august. Fredagskvelden med sosialt samvær og god mat og drikke ble en positiv opplevelse for dem som kunne delta. Det var vel i grunnen ikke plass til flere på Utheim.

Bremenkorets konsert i Domkirken var også en fin opplevelse. Synd ikke flere hadde anledning til å være publikum, men vi har nå i alle fall fått en kontakt i Tyskland.

Allerede 20.september var det nye utfordringer. Skedsmo Kammerkors 25 årsjubileum ble behørig feiret. Sang, musikk, god mat og drikke. God gammeldags sangerstevnefølelse.

Og så var prosjektet i gang 8. oktober med Gjermund som opplagt og engasjert prosjektdirigent, og vår egen Anna som svært dyktig støttesanger i altrekka!

Messa di Gloria er vakker msikk som vi gleder

oss til å framføre sammen med Romerike symfoniorkester og proffe solister, Torben Grue og Mathias Gillebo, samt nesten tyve prosjektsangere. Mange av disse er også tidligere medlemmer av bygdekoret.

Korseminaret på Hadeland Hotell blir en annen vitamininnsprøyting. Det er lenge siden vi har vært så mange på seminar, og har hatt med så mange nye sangere. Det lover godt for framtida.

Nytt sted denne gangen, og ingen vandring til Sanne skole (selv om det også hadde sin sjarm). Granavolden hadde uansett ikke hatt plass til oss i år, 81 påmeldte med dag- og overnattingspakker. Det er vel flott!

Gleder meg til fortsettelsen, og til jubileumsåret, der vi skal vise oss fram i flott konsert, og der vi skal feire oss selv med stor jubileumsfest 21. mars.

Fortsatt godt korår!

Hilsen Sissel

5 PÅ HADELAND

Hvordan er det å være på seminar?

Kjempekult!

Vi lærer mye mer enn på en vanlig øvelse, men det blir litt lite søvn.

Vivi

Artig!

Spennende og inspirerende. En god mulighet til å bli kjent med koret.

Lisbeth

Utrolig koselig!

Lett å være meg, og komme i kontakt med andre mennesker

Kari M

Veldig gøy!

Morro å være en av dette koret. Hørt mye vakker musikk.

Hanne B

Veldig inspirerende!

Men litt anstrengende, særlig fredagskveldene før i tiden.

Christen

ANNA!!

Så kom ho til oss, Anna, med det innvikla etternamnet; Kargaltseva. Så kom ho til oss, og alle hjarte gler seg. Gløymt er all gammal misnøye og mumling i krokane. No strålar me mot kvarandre. Berre eit augnekastr frå henne er nok til få å oss på tå hev. Og ikkje berre oss bassane. Nei, det ser ut til å fungere minst like godt for jentene og.

Ho er den første i Kargaltsev-familien som har formell musikk-utdanning. Men musikk var det i familien, med pappa i amatør-korps og mamma som song, heile tida. Så ho hadde ikkje noko val: Frå 8 års alder blei ho meldt inn musikkskolen i Kezch, eller Kertsj, som vi skriv på norsk – ein by med vel 150 000 innbyggjarar, som ligg heilt aust på Krim-halvøya, ved det smale sundet mellom Svartehavet og Azov-havet, med Russland som næraste granne. Ho har russisk som morsmål, men snakkar godt ukrainsk.

Musikkskole i Ukraina er noko heilt anna enn i Noreg; fire timar intenst arbeid kvar dag. Med streng disiplin. «Norske musikkskoler er nesten som leketøy i sammenligning.» Då ho var ferdig med grunnskolen, 15 år gammal, flytta ho nordover til Kiev, og tok musikklinja på vidaregåande. Ho lærde alle dei grunnleggjande musikkdisiplinane, og mange instrument; gitar, piano og litt trekkspel. 18 år gammal var ho utdanna musikk lærar med kvalifikasjonar til å undervise heile spekteret av yngre elevar; frå barnehage til ungdomsskole.

Men arbeid var det vanskeleg å få, så ho valde å gå laus på ei høgskoleutdanning. Den enda i ein mastergrad i kordirigering. At det blei slik, var ei tilfeldigheit. Det var det studiet som hadde flest ledige plassar. Dirigentpraksis var det vanskelegare med. "Vi dirigerte på veggen i fire år", smiler ho.

Etter mastergrad, 23 år gammal, fekk ho jobb som musikkleiar på kulturavdelinga på Landbruksuniversitetet i Kiev. Og gjennom dei 14 åra ho var der, fekk ho ei brei og intens erfaring innan mange musikk-sjangrar;

folklore, jazz, pop og klassisk – og også som organisator og regissør, ma ved større festivalar.

Så blei ho kjent med Joe Alexander Sandvik, senioringeniør ved Fysisk institutt ved Universitetet i Oslo og i 2011 kom ho til Noreg. Same året kom vesle Emily til verda, og familien busette seg på Furuset. I januar 2012 fekk Anna sin første dirigent-jobb i Noreg, i manns-koret «Barden» i Drammen. Eit kor med ei over 100-årig historie, men med ein medlemsskare som korkje er så talrik eller ung lenger. Sommaren 2012 overtok ho og Svelvik mannskor med i underkant av 30 medlemmar, før ho no frå hausten 2014 tok fatt på si mest krevande oppgåve i sitt norske korliv hittil.. «Barden» har ho takka farvel til, men Svelvikingane held ho framleis fast ved.

DET ER TRE TING SOM GJER ANNA TIL DEN STRÅLANDE DIRIGENTEN HO ER:

For det første det menneskelege: Utstrålinga, med stor U, som me belønner med ektefølt applaus nesten kvar onsdag.

For det andre det formidlingsmessige. Også det at ho, i tillegg til sine gode dirigent-tekniske evner, tek i bruk IT-teknologien for alt det den er verdt. Ikkje minst hennar rause og raske distribusjon av øvingsfiler. Framleis er det vel nokre i koret som ikkje er i stand til å godtgjere seg dei (det tok vel 10 år før vi greidde å lese mail, alle saman!), men det sig inn. Alt, til og med heile korheftet, ligg trygt innscanna på ipaden hennar. Eit eksempel til etterfølgjing!

Og, det tredje og viktigaste: Hennar skarpe øyro for avvik, og insisterande evne til å ikkje gje seg på halvvegen. Det kjem tydelegare fram etter kvart, og skaper veksande uro hjå oss på bakerste benk. Men det får ikkje hjelpe.

Sjølvs meiner ho dette siste kan gå for langt. «Min største feil er kanskje min perfeksjonisme», seier ho. «Jeg må finne balansen mellom det perfekte og det oppnåelige. Kommunikasjonen er det viktigste. Koret skal også ha det bra!»

Ho er imponert over koret. Både den generelle kvaliteten, men like mykje den gode organisasjonen og det ho kallar kor-strukturen. Ho krev disiplin, og syns ho får det, hittil i alle fall. Ho er trygg på at ho skal greie å heve nivået.

Ein ting ho IKKJE hittil tør å ta på seg, er større prosjekt med kor og orkester. Her treng ho meir etterutdanning. Men det står på dagsorden å skaffe seg det.

Det sit unekteleg langt inne, for oss bassar, å erkjenne at den pusten Vårherre har skapt oss med, ikkje lenger er god nok. No er det Anna som skal stå for skaparverket der og. Men så lenge ho tek pusten frå oss, også på nes-ten alle andre område, så skal vi nok finne oss i det og. Og ho trøystar oss: «Det er ikke så vanskelig, basser. Det er nesten de samme notene, bare i en litt annen rekkefølge.» Kven kan stå for slikt?

Narve

KORBESØK

KORBESØK FRA CAPELLA ST. MARTINI – LESUM, BREMEN

Første post på Bygdeporets høstprogram var å ta imot et gjestekor fra Tyskland, kirkekorset Capella St. Martini – Lesum, Bremen. Når vi har vært på våre utenlandsturer, har vi flere ganger blitt tatt hyggelig imot av lokale kor. Det er en tradisjon vi har hatt helt siden 1991 da vi besøkte Tallin i Estland. Nå var det vår tur til å yte gjengjeld.

Vi ble våren 2013 kontaktet av et medlem av Bremen koret, Hannelore Hogrefe, om Sigrid Louise kunne være kontaktperson for koret som da planla å besøke

Oslo på ettersommeren/tidlig høst 2014. Flere av oss har kjent Hannelore siden 1990-tallet da vi sang sammen under Nordisk Koruke/Olavfestdagene i Trondheim. Sigrid Louise spurte det forrige korstyret om Bygdekoret kunne involveres på en eller annen måte. Det aksepterte styret. Sigrid Louise og Sverre R. påtok seg å være komite/kontaktpersoner for tyskerne.

Hvor store forpliktelser koret ville få, var lenge uklart. Men på vårparten i år ble det avtalt at Bremen-koret selv skulle ha ansvar for avtaler etc. om de to konsertene de skulle ha i Norge, at koret fra Tyskland selv skulle sørge for innkvartering og program på fri-tiden, og at Bygdekorets ansvar skulle begrenses til eventuelt å møte tyskerne (mottakelse/samvær en kveld) og til å informere våre miljøer om konsertene. Altså et avgrenset oppdrag.

Koret hadde to konserter, en i Åssiden kirke i Drammen lørdag 30. august og en i Oslo Domkirke søndag 31. august. Vi fikk drevet litt PR-arbeid foran disse to

konsertene. Blant annet hadde «Varingen» en omtale, og det ble satt opp plakater rundt om i bygda. I tillegg ble kormedlemmene bedt om å spre informasjon til venner og kjente. Dessverre var publikumsoppslutningen om begge konsertene dårlig, og det var synd for koret var riktig bra.

Første kvelden tyskerne var i landet, tok koret vårt mot dem til hyggelig samvær på Utheim. Gjestene ble hentet på Grefsen stasjon kl. 18.30, og ankom Utheim ca. kl. 19.00, ca. 35 fra Bremen var med. Fra koret

møtte 28, slik at vi i alt var ca. 65 til stede under arrangementet. Vi kormedlemmer hadde med mat. Vi kunne tilby gjestene et innholdsrikt og velsmakende koldtbord. Tyskerne hadde med en flaske vin hver, hvit og rød. På den måten ble det både nok mat og drikke. Vi hadde på forhånd trodd at ca. 40 fra Bygdekoret hadde vært et greit antall. Det viste seg at 28 var tilstrekkelig, både for å få til nok mat og med hensyn til det sanglige.

Vi sørget for at våre kormedlemmer og tyskerne ble blandet ved bordene, og dermed fikk alle med seg gode samtaler, og vi fikk god kontakt med hverandre. Til å forberede festen (praktiske oppgaver) møtte komiteen pluss Kristi R. opp. Komiteen og Kristi foresto også kjøkkentjenesten under måltidet. Etter festen deltok flere fra koret i rydding, oppvask etc. Sammenkomsten ble svært hyggelig og gjestene var meget takknemlige for den mottakelsen de hadde fått. Senere har vi fått

takkebrev fra Bremen-koret som gav uttrykk for møtet med oss og festen på Utheim hadde vært det absolutte høydepunktet på hele turen! Og vi har fått invitasjon til å besøke Bremen, nå det måtte passe oss!

Det ble et hyggelig møte mellom to kor som ikke

er så helt ulike: korene er omtrent like store, de er like gamle, har de samme utfordringene, f.eks. litt for få herrestemmer og en noe høy gjennomsnittsalder.

Det ble et hyggelig møte mellom to kor som ikke er så helt ulike: korene er omtrent like store, de er like gamle, har de samme utfordringene, f.eks. litt for få herrestemmer og en noe høy gjennomsnittsalder.

Vi i komiteen hadde gjerne sett at kormedlemmene våre hadde stilt opp litt mer, både på Utheim og på gjestenes konserter. Men Bremen-koret var godt fornøyd med oss og svært takknemlig for den mottakelse vi hadde gitt dem.

Sverre R

RUNDE ÅR

Jensen, Kari Mette F.	17.07.1944	70
Solhei, Sissel Hovland	01.12.1954	60
Hegdal, Jarl	02.07.1944	70
Borgersen, Liv Kari	17.11.1974	40

ANTALL ÅR I KORET

Frydenlund, Marit	10.10.2014	30
Larsen, Kari	17.08.2014	30
Molstad, Nina Mariann	25.01.2014	30
Ekrem, Nina	17.08.2014	20
Pettersen, Turid Almås	10.10.2014	30

GOD JUL!

Julekonsert
i Grorud kirke

Nittedal Bygdekor
Dirigent Anna Kargaltseva Sandvik

Ole Johannes Kosberg • orgel
Erik Aldenhem-Nerheim • sax
Daniel Bornstedt • beatbox

Søndag 30. november kl. 18.00
billetter kr. 200/barn under 16 år gratis

OPPLEVELSE FRA ET LIV SOM BASS

Da formannen etterlyste et bidrag fra bassen til neste nummer av NB-nytt ble det da meg som fikk dette oppdraget.

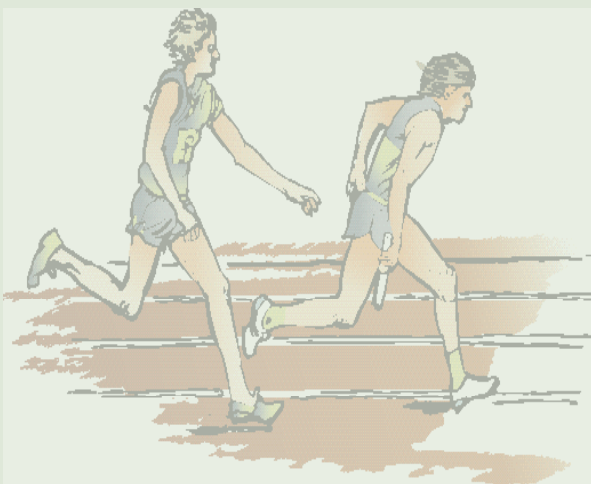
Jeg har alltid vært glad i å synge og som guttesopran var sangtimene et høydepunkt. Det er sikkert mange som husker Mads Berg: Skolens sangbok. Stemmeskiftet til bass kan jeg nesten ikke huske, men på Fagerborg skole hadde guttene skjønnskrift (huff) mens jentene hadde sangtime. Det var heldigvis bare et år, så fikk guttene være med.

Etter endt skolegang og studier fikk jeg jobb på Gjøvik og da begynte mitt korliv. Da jeg har en kone som har sunget i kor fra 9-års alderen ble det vanskelig å være med begge mens vi hadde små barn. På Gjøvik begynte Ingeborg i Gjøvik Bykor. Det var der og som i de fleste kor mangel på mannstemmer og jeg ble med noen år og Ingeborg var hjemme. Høydepunkt fra det koret var operetten Flaggermusen, med solister fra DNO, og vi bidro med sang og dans. Da den perioden var over begynte Ingeborg i Fredheim blandede kor og jeg kom etter da Tove Lundborg ble dirigent. Hun er meget dyktig og vi hadde mange gode koropplevelser med henne. Nevner bare noen: Mendelsohn: Psalm 42 (ikke trykkfeil), Grieg's 4 salmer, Mozart's Requiem. Jeg vil også nevne tur til Innsbruck med deltagelse i kor-konkurranse.

Hvert år var det sangerstevne hvor vi traff mange andre kor. Vi var også med i starten av det som senere ble Vestoppland Kammerkor og var med en stund. Der sang jeg 1. bass og det var bare to på hver basstemme. Opplevelser fra det koret vil jeg nevne Gabriel Faure's Requiem (hvor det er delt bass i flere satser) og kortur til Trondheim med konserter på Munkholmen og Ringve

museum. Vi ble også med i Verdenskoret og hadde mange fine opplevelser bl.a. i London, Verona og Kina. I verdenskoret ble vi kjent med flere fra Nittedal bygdekore og det var derfor naturlig for oss å ta kontakt med bygdekoret etter at vi flyttet til Nittedal i 2002. Jeg prøvesang for Gjermund og sang meg såpass langt ned i dybden at jeg ble plassert i 2.bassen. Der trivdes jeg fra første øvelse. Det var spesielt artig at vi den høsten hadde en felles konsert med gamlekoret vårt på Gjøvik og fikk treffe gamle korvenner. Av repertoaret den kvelden husker jeg bare "The frog and the crow" (det gikk visst ikke så bra).

Jeg har hatt mange fine koropplevelser med bygdekoret. Vil nevne noen: Skapelsen i Grønland kirke, Forkledd gud i Dalhalla, Våluspa i Universitetets aula og Hamburg, Stabat Mater i domkirkeruinene i Hamar, korkonkurranse i Bergen, søramerikanske messer og turer og konserter i Praha, Vilnius og Edinburgh. Vekslingen med korverk og lettere (men ikke enklere) stoff annenhvert år er en grei ordning. Dessuten har det vært fint å være med på Skedsmo Kammerkors prosjekter med Gjermund som dirigent.

Ja, dette var noen ord fra en av bassene. Jeg har nevnt noen av mange opplevelser. Skulle jeg ha tatt med alt hadde dette innlegget blitt altfor langt. Å synge i kor har for meg en stor plass i livet og jeg er heldig som har en kone med samme interesse. Kan vanskelig tenke meg et liv uten sang. Men jeg kan ikke stikke under en stol at årene renner på. Likevel ser jeg frem til i hvert fall et nytt korår med et nytt verk og en ny spennende dirigent.

Per

*Neste NB-nytt kan komme i januar.
Og innen da skal vi synge mer vakker
musikk i Grorud!
Takk for en fin konsert, 9. november!*